

210307 3e zondag 40dgntijd B.
Toon Suffys SJ

Heeft u het ook graag stil in de kerk wanneer wij samen komen om te bidden. Het stoort mij soms als ik vroeg in de kerk ben, dat er lawaai is. Maar als wij verlangen dat er veel volk naar de kerk komt, dan moeten we ook aanvaarden dat er menselijk lawaai bij hoort.

Wanneer je dan denkt aan de tempel in Jeruzalem: duizenden pelgrims komen samen en zij moeten offers brengen. Er werden tijdens die pelgrimsdagen duizenden dieren geslacht als offer aan God. Wat een kabaal moet dat geweest zijn: grote runderen en kleinere dieren zoals vogels. Die moesten bijgehouden en verkocht worden aan de pelgrims en dan geslacht. Blijkbaar verlangde Jezus ook naar meer stilte: geen gesjacher van dierenverkopers en geldwisselaars, geen gebrul van angstige dieren, geen gewoel van een wriemelende menigte ... Jezus wilde de tempel zuiveren en terugbrengen tot de essentie van het geloof: een plaats van ontmoeting, voor God en mens.

En dan zegt Hij: Breek deze tempel af en in drie dagen bouw Ik een nieuwe! De evangelist voegt er de bedenking bij: Hij bedoelde de tempel van zijn lichaam. Hij zelf is de plaats van ontmoeting tussen God en mens. Ook als wij die tempel afbreken, zal Jezus zorgen voor een nieuwe plaats waar wij ons tot God kunnen wenden. Hij zelf is de weg naar God.

Daarom heeft Hij in de traditie van de Kerk gezorgd voor sterke tijden waar wij de tempel van ons hart kunnen zuiveren. De voorbereidingstijd naar Kerstmis en Pasen zijn uitstekende gelegenheden om Jezus toe te laten al het overtollige weg te nemen dat ons hindert om God te ontmoeten.

Deze week hadden wij een (zoom)-vergadering met een bezinningsgroepje. We hadden het erover hoe wij ons voorbereiden op Pasen. Iemand vergeleek de vastentijd met een zwangerschap. In de 40dagentijd kijken we uit naar het nieuwe leven van Jezus. Een jonge vrouw legde nadruk op de vreugde van het zwanger zijn. Als je wordt zwanger wordt, wordt het leven wel moeilijker. Je kan immers minder, je moet je beperkingen opleggen en je moet een last mee dragen. Maar je doet het met vreugde want je verwacht nieuw leven en je leert nieuwe kanten van je eigen leven ontdekken. Voor ons allen kan de veertigdagentijd een ontdekkingsstocht zijn naar dat nieuwe leven. Ontdekken dat er in ons meer is dan angst en onzekerheid, meer dan opgesloten zijn en eenzaamheid, meer dan zelfzucht en egoïsme. Wij zijn inderdaad mensen op weg naar God en zo leven wij ook.

Als wij nu eens elke avond naar Pasen toe, terugkijken op de voorbije dag en op zoek gaan naar momenten dat het goed was, momenten dat we het nieuwe leven van God in onszelf reeds vinden. Het komt in kleine, alledaagse tekenen:

- een telefoontje, een goed gesprek, een teken van meeleven, -een streepje zon, vogels die fluiten, - een dankjewel, een alsjeblieft, iets lekkers in de mond. Laten wij er oog voor dat wij meer in deugd dan in ondeugd leven. Kunnen wij elke dag ontdekken dat wij de gaven van de Geest reeds ontvangen hebben? De vruchten van de Geest zijn liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

Zullen wij met Pasen weten dat die vruchten van de Geest reeds in ons zijn? Zullen wij in ons eigen hart ontdekken dat wij het nieuwe leven van Christus reeds ontvangen hebben? Zullen we met Pasen in ons hart die tempel die Jezus heeft gezuiverd?